

tillælde, Strandinger osv., uden at blive opstruede til at give en altfor høj Betaling, kunne faae den fornødne Hjælp. Det kan Altsammen være meget smukt og hensigtsmæssigt; men, naar man paa den anden Side indskrænker Virksomheden for Tørerne, saaledes at de kun kunne sætte sig i Bevægelse, naar de af Vedkommende blive rekvirerede til at yde Hjælp, saa troer jeg virkelig, at der burde tages noget mere Hensyn til den Interesse, der kan være for de Fremmede i at nyde Hjælp af disse to Skibe, saa at der bliver meddeelt Tørerne en større og mere uindskrænket Magt til at disponere over Skibene, saaledes at de hver Dag vare ude paa Togt for at assistere, naar Sandsynligheden stillede sig for, at der var Noget at udrette ved deres Hjælp. I saa Fald troer jeg virkelig, at de ikke alene vilde opfylde den Hensigt, som Regjeringen har tilsigtet, men jeg troer ogsaa og tør indestaae for, at disse Udgifter ikke ville komme oftere frem i vort Budget eller Finantstregnskab; thi, naar Virksomheden kunde udsolde sig, som jeg har sagt, uden altfor indskrænkende Betingelser, da er der ingen Tvivl om, at disse to Regjeringskibe ville give et Overskud, istedetfor at de nu aarligt koste en Sum af 20,000 Rd., foruden den Reparation, som de jævnligt trænge til, og som vi her see er calculeret til 18,200 Rd., saa at det altsaa bliver 38,200 Rd. i det Hele. Jeg har blot tilladt mig at gøre opmærksom paa dette, da jeg ikke tvivler om, at den høitærede Finantminister, saavel som den høitærede Marineminister, der rimeligviis begge ere forhindrede fra at være tilstede her paa Grund af deres Nærværelse i det andet Thing, efter at have erfaret, hvad jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa, ville tage Notits deraf.

Premierministeren: Jeg skal blot tilsæde mig, at forbeholde Finantministeren, der, som bemærket, er bestaetiget i det andet Thing, ved Sagens 3die Behandling at gjøre de Grindringer, hvortil han maatte finde sig foranlediget ved de tvende holdte Foredrag.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Udvalget forslaget § 25 (see Anhang Sp. 740) vedtoges eenstemmigt med 41 St.

Formanden: § 26, adskillige, og overordentlige Udgifter, hele Monarchiet vedkommende, sættes derefter under Forhandling.

Schwann: Der findes i nærværende Paragræph en Post, for hvilken jeg ikke kan stemme, selv efter de Hensyn, jeg har paalagt mig selv og tidligere tilladt mig at antyde, uden at give en Motivering, der tillige for mit Vedkommende skal indeholde en meget bestemt Reservation. Det er nemlig, forsaavidt der i denne Paragræph under den 5te Post fordres til Udgifter ved Fællesforsatningens Indførelse, Kongerigets Andeel $\frac{2}{5}$ af 32,000 Rd. med 19,200 Rd. At tilveiebringe en Fællesforsatning, er den nærværende Regjerings nærmeste og vigtigste Opgave, og saa vidt er det jo kommet her, at de, der fra Forst af med den største Ulyst gif ind paa Noget, der mere eller mindre stod for dem som en haard Nødvendighed, nu ved Omstændighedernes Medfør ere bragte til at blive dem, der ivrigt maae fordrø det, og det, hvad enten de betragte det som Indgangen til en endelig, tilfredsstillende Løsning eller kun som en Gjenmængang, som det nu eengang er bleven vor Lod at skulle igennem, forinden vi naae en saadan. Det kunde derfor ikke falde mig ind at nægte, jeg havde nær sagt en hvilken som helst Sum, som Regjeringen indenfor rimelige Grændser maatte forlange til dette Niemed's Udførelse. Vi have jo her paa Rigsdagen voteret Beløb til Udarbejdelsen af en Jurylov, vi have voteret Penge til en Kirkecommission, vi have for ikke ret længe siden bagefter givet vort Samtykke til Udgifter, der medgif til Notablene, og jeg kunde altsaa ingen Betænkelse have ved at betroe Regjeringen de Penge, — siden her i Verden næsten Intet faaes for Intet, — som den troede at behøve, og som kunde være den til nogen Hjælp og Trøst ved Udførelsen af det vigtige Arbejde, der foreligger. Men det er os jo aldeles ingen Hemmelighed, at idetmindste Hovedanvendelsen af disse Penge vil blive til det saakaldte Rigsraad, der er ind-